

1229

GENERALITAT DE CATALUNYA

Butlletí especial
per als catalans absents de la pàtria

Nº 10

2 Setembre del 1937

L'ESFORÇ DE CATALUNYA EN L'ACTUAL LLUITA

D'ALLIBERACIÓ DELS POBLES IBERICS.

En el Butlletí número 6 aparegut el 22 de juliol, resumim amb dades concretes l'esforç bèl·lic de Catalunya, i de les xifres i dels fets brollava la demostració clara i precisa de que l'esforç de Catalunya no havia estat superat ni tan sols igualat per cap altre poble ibèric.

En l'aspecte civil, humanitari i social, Catalunya ha realitzat també l'esforç màxim duta pel seu amor a la llibertat i a la solidaritat estreta que sent amb els altres pobles germans.

Els comitès d'Ajut Permanent a Madrid i a Euzkadi, han recollit i recullen encara, mil·lions de diners i milers de tones de queviures. Tots els ciutadans, tots els Ajuntaments, totes les organitzacions síndicals, polítiques, d'assistència social, de cultura, han contribuït amb totes les seves possibilitats a l'obra humanitària dels dos benemerits comitès.

Catalunya ha recollit 550.000 refugiats de Madrid, Màlaga i altres ciutats i terres hispaniques segons xifres oficials, però si tenim en compte els refugiats vinguts pels seus propis mitjans i recollits per parents o coneguts al marge de tot control oficial i del fet que ara diàriament arriben milers de dones i infants i vells evacuats d'Euzkadi i de Santander i Astúries, podem xifrar en prop d'un mil·lió el nombre de refugiats que viuen a Catalunya.

Cal tenir en compte els problemes de estatge, proveïment, convivència, sanitat, cultura i urbans, que presuposa l'augment ràpid d'un 25% en la població de Catalunya en mesurar l'esforç magne que representa per a la nostra terra l'adaptació dels refugiats i la satisfacció de totes llurs necessitats morals i materials.

L'actual ofensiva al front d'Aragó, és una prova contundent de l'esforç màxim català.

El poble català, ha sabut resoldre aquests problemes amb eficiència i amor i els organismes competents curen amb zel i constància de resoldre les múltiples dificultats augmentades per les privacions de la guerra que ens menen els feixismes mundials amb crudeltats incòndes. Per tal de donar una mostra de la qualitat de l'obra de refugiats que es porta a terme en terres catalanes escollim l'Assistència Infantil, avui organisme oficial dependent de la conselleria d'Assistència Social, i deixem parlar els seus orientadors després de declarar la benemerita aportació i magnífica actuació de tots els altres organismes populars d'ajut als refugiats.

Assistència Infantil, nasque a la Residència Internacional d'Estudians (Institut d'Acció Social Universitària i Escolar de Catalunya), a darreries de l'any 1934 com l'activitat de les residentes, i esdevingué totseguit una obra eminentment popular. Per tal de protegir el nen malalt de casa humil i durant els anys 1935 i 36, dedica tots els seus esforços a millorar les quatre sales d'infants de l'Hospital Clínic de Barcelona, dotant-les amb aportacions per ella recollides en material sanitari i de alimentació i vestit, i anà a la creació d'una casa de convalescència infantil que situa a Caldetes, platja de la nostra costa de Llevant. La seva inauguració coincidí amb l'enorme trasbals de la sublevació militar del 19 de juliol del 1936. La intensitat de la lluita, obliga als dos mesos de guerra, a evacuar dones i infants de les poblacions situades prop dels llocs de perill.

A Catalunya, el Comitè Central d'Ajut als refugiats de la Generalitat de Catalunya s'encarregà de rebre els refugiats i acceptà la col·laboració de les entitats protectores del nen, Assistència Infantil, entre elles, per a l'establiment de les colònies que fossin indispensables. A aquest objecte s'habilitaren ràpidament els millors edificis. Un d'ells, potser el primer, fou el de la Residència Internacional d'Estudians on havia nescut i tenia el seu estatge Assistència Infantil. En suspens la vi

da universitària a causa de la mobilització de la nostra joventud: la masculina al front, la femenina en treballs de reraguarda, no podia donar-se millor destinació als locals de la Residència i als seus magnífics jardins que oferir-los com a llar i llocs d'esplai als primers infants refugiats que arribaven a Barcelona.

Arreu de Catalunya fou necessari fundar colònies de nens, però... amb quin criteri? Podiem limitar-nos a resoldre un problema d'ordre material o hem deaprofitar la tràgica oportunitat del moment per a aprendre'n una lliçó definitiva? Els nens que venien, llevat de comptadíssimes excepcions, es trobaven en miserable estat, miserable no tan sols per les privacions de la guerra, sinó per unes altres privacions materials i morals que dataven de llur naixença, d'abans segurament, i que havien deixat una empremta profunda en llur organisme i en llur caràcter.

L'obra social a realitzar prop del nen refugiat no podia limitar-se, doncs, a judici d'Assistència Infantil, a una actuació superficial; havia de tenir prou profunditat per a contrarrestar la doble naturalesa, que com a conseqüència de l'ambient aspre i difícil que havia viscut, va formar entorn seu el propi nen, sobretot el de 10 a 15 anys.

Amb aquesta trajectòria, dins d'aquesta orientació, Assistència Infantil va decidir de fundar les seves colònies.

Una de les característiques de les llars creades per Assistència Infantil és la bellesa i la pulcritud. Prop dels infants que no han estat rodejats de cap cosa bella, que no han pogut gaudir de l'ordre a causa de la vida engunyosa de llurs pares, que ben poc saben de la pulcritud individual, l'únic mitjà per a esmenar la falla dels homes i desvetllar en els petits la sensibilitat que no va poder néixer en el moment oportú, és l'ambient. En la llar de l'infant refugiat, íntima i bonica dins la màxima simplicitat no hi ha cap detall negligit dins la casa ni en allò que pugui relacionar-se amb el món afectiu del nen per tal que, de manera natural, es trobi en una vida nova, aquella vida a que tenia dret per a poder oferir a la societat, algun dia, el millor de si mateix.

Cal destacar el valor espiritual d'aquestes llars, llur influència per a la formació dels infants que, en temps de pau, no tenien altre educador que el carrer, el tuguri o l'asil innoble. Serà definitiva i profunda la impressió que en resti en l'ànima dels infants. I és això el que interessa.

La vida de la llar està organitzada com la vida d'una família nombrosa i patriarcal. Gira entorn de la persona que fa funcions de mare, i tots els elements—ningú no és assalariat—col·laboren a la bona marxa de la colònia des del lloc que els pertoca segons les aptituds que posseeixen. Dins d'aquest elements son comptats els nens i les nenes refugiats, que per llur edat i sentit de responsabilitat, poden prendre part activa en els treballs de la casa. La finalitat es acostumar-los a ésser útils, a que col·laborin en forma efectiva i, per tant, educadora, en algun dels serveis de la petita societat que integren. Això permet, entrenar les nenes en els quefers domèstics i iniciar-les en la creació d'una llar bella i digna.

Els nens no van a escola propiament parlant, perquè la nostra finalitat no es instruir els infants, sinó educar-los. Això no vol pas dir que hem negligit la part intel·lectual: mes viva i mes suggestiva que dins el recinte d'una aula i amb un horari establert, per bé que menys ordenada i constant, es cultiva per mitjà de converses de cara al mar o sota els pins. És el vol de l'aeroplà el que dona el tema, o el vaixell que es perd a l'horitzó o la planta que comença a florir, o la pedra arrancada de la roca, o la visita a la fàbrica o al taller en mostrar el fruit del treball i de la intel·ligència. Ens recolzem completament en els temes infinits que suggereix la vida perquè volem desvetllar en el nen la passió del coneixement, l'esperit d'observació, la contemplació serena i tranquil·la de les maravelles que l'envoltem, aquestes maravelles que no ha "vist" gaires malgrat que estaven sempre davant dels seus ulls.

Instal·lats ja els nens a les colònies, heus-ací en general el ritme de llur vida: gimnàsia i bany de sol a primera hora; conversa, finalment la qual, per torns, es dediquen els mitjans i grandets al cultiu de la

terra; segueix el partit de fútbol o natació, o rem o passeig i a la continuació el dinar. Hem tingut especial interès en que cada colònia de nens superiors de 12 anys tingués un camp propi per a conrear. Generalment han estat els municipis els qui han posat a la nostra disposició, extensions magnífiques de terreny, i ha estat sorprenent l'activitat desplegada pels nens per a transformar-los en hortes d'intensa producció. Aquesta activitat ha pogut constatar-se en tot el que representés desenvolupament d'energies físiques. En una colònia, per exemple, han convertit un llac d'aigua infecta en un estany que és una veritable piscina. El llot que hi havia de 25 centímetres ha estat destinat a l'abonament d'un camp de tennis que hi havia emplaçat a la mateixa finca: solcat, regat i cultivat pels mateixos nens, el mes de juny ja donava la segona collita.

Hi ha nens que en lloc de l'horta prefereixen la jardineria o treballs manuals com fusteria, ceràmica, electricitat, etc.; si bé tot això forma part de la cultura general posada a l'abast del nen refugiat, del qual, naturalment, que cadascú segueixi en major o menor intensitat llurs propies aficions, per tal que, en un sentit o en un altre, trobin el mitjà de creació d'alguna cosa i, dins d'aquesta creació, la plenitud que els estimuli a perseverar en un treball que és alhora de formació pròpia, perquè els fa aptes per a l'avenir, i de donació a la col·lectivitat.

Després del repòs de primera hora de la tarda segueix una altra conversa, un temps d'esplai i la tasca individual de cada u, els petits dibuixant mikeys i popeyes, els mitjans i més grans escrivint en llurs quaderns o llegint a la biblioteca adjunt a cada colònia. Després de la tasca individual sopar i abans de dormir un canvi d'impressions, un conte, un xic de música, alguna cosa que cultivi la imaginació i els alliberi dels neguits del dia.

Avui, funciona a Catalunya, d'acord amb la Comissió de les Lletres Catalanes, la Biblioteca Circulant per al nen refugiat. Estan organitzades les trameses a cada colònia per mitjà de lots de 80 volums que són renovats quan els nens els han llegit. A més d'aquests lots, que forma Assistència Infantil segons les aficions i edats dels petits lectors, disposa cada colònia d'una petita biblioteca de llibres de consulta.

Assistència Infantil té un pressupost d'instal·lació d'una escola per a 20 nens, de 20 000 pessetes i més 3000 pessetes de despeses mensuals. Ultra Assistència Social, cupen dels nens refugiats; Ajut Infantil de Reraguarda, La Dona a la Reraguarda i molts Ajuntaments de Catalunya, principalment el de Barcelona. Ahir el conseller de Governació Sbert, manifestà que arribaven actualment cada dia, de set a vuit mil refugiats del Nord, a Catalunya.

Cal considerar que Catalunya fins ara a més de subvenir a totes les necessitats materials i morals, menjar, vestir, allotjament, escola, aprenentatge, etc dels 600000 refugiats a la nostra terra, curava fins la setmana darrera, de tot l'avituallament del Front d'Aragó i destinava a Madrid molts queviures, la qual cosa explica les dificultats del racionament de la població civil autòctona, i posa de relleu el sacrifici que tots els catalans fan tan en el front com en la reraguarda pels altres pobles ibèrics germans. Podem afirmar rotundament, que Catalunya ha estat des de les primeres hores del 19 de juliol, aixafant ràpidament la sublevació militar, fins ara a l'alçaria de les circumstàncies, fent esforços heroics de lluita i sacrifici amb un alt i pregon sentit de solidaritat i una voluntat de triomf que no ha estat superada per cap dels pobles germans. El germà refugiat, home, dona, nen, ha estat rebut en les llars catalanes, en el lloc d'honor i se li ha cedit el cap de taula. Som gelosos de la nostra llibertat, i per això estimem tant la dels pobles germans.

CATALANS !!

Escolteu tots els dijous de dos quarts de dues a les dues de la nit-hora oficial espanyola d'istiu-les notícies de la vostra terra, que us donarà per mitjà de l'emissora d'ona curta E.A.Q. d'Aranjuez, la Delegació

del Comissariat de Propaganda de la Generalitat de Catalunya a Madrid.
Trameteu targetes postals a la dita Delegació, Claudio Coello 18
Madrid, explicant com sentiu aquestes emissions, amb les preguntes que de-
sitgeu, que us seran contestades per ràdio a través de la mateixa emisso-
ra, en aquesta mitja hora setmanal.

actuació dels catalans absents de la pàtria

Els catalans residents a Mendoza, agrupats al redós del Centre Català d'aquesta ciutat andina i del Comitè Llibertat, adherit al Comitè Llibertat de Buenos Aires, duen a terme una intensa campanya propagant el esforç estrem de Catalunya en aquesta lluita a mort contra els feixis - mes nacional i invasors i posa de relleu l'ajut militar, civil i humanita- ri que la nostra pàtria dona als altres pobles ibèrics germans.

Els catalans de Mendoza cooperen a les recaptés iniciades pel Casal Català i Comitè Llibertat de Buenos Aires per trametre a la Metrò- poli sengles expedicions de queviures per als infants orfes de la nostra lluita nacional.

El dia 21 d'agost, celebrà el Centre Català de Mendoza el seu 29 aniversari i amb motiu del mateix tingueren lloc diversos actes: ses- sions de teatre català, sardanes i una vetllada patriòtica en les quals es recolliren cabals per a les dites recaptés. Son molts els catalans de Men- doza que s'han apuntat per una quantitat mensual i d'altres que cedeixen un dia de sou a la setmana per tal d'intensificar les expedicions de que- viures, dues de les quals son ja arribades a la Metròpoli.

Les entitats catalanes de Xile: Centre Català de Santiago, Cen- tre Català de Valparaíso, Hora Catalana (ràdio) de Santiago, Germanor i No- ticiari Català de Santiago, rivalitzen en la tasca d'ajut als germans llü- de la Metròpoli.

El Centre Català de Santiago, ha organitzat un mes de festes per- tal de recollir donatius per als infants catalans orfes de la guerra de alliberació de la Península. Noticiari Català, reproduceix les notícies que els comunica per avió aquest Butlletí. Hora Catalana, difon aquestes noti- cies i propaga la recapta pro orfes catalans, i el Centre Català de Valpa- raíso junt amb el Comitè Llibertat de la mateixa ciutat, han obert també una recapta per a les víctimes de la lluita alliberadora.

A Concepció i Iquique, ciutats xilenes han obert també sengles recaptés als catalans allí residents.

COMMEMORACIO DE L'11 DE SETEMBRE.

Enguany la Comissió Organitzadora està integrada per les se- guents entitats: Unió Catalanista, presidència; C.A.D.C.I., secretaria; E.R.C., caixer; A.C., comptador; i vocals, Palestra, Estat Català, F.C. Barcelona; les sindicals U.C.T., C.N.T., el P.S.U. i S.R.T., la U. de R.

El cartell representa Rafel de Casanova amb la bandera de la Coronela en el baluart de Sant Pere, de tons bruns sèpia sobre fons beix- rogenolà. A la part alba, hom llegeix: 11 setembre 1714, i abaix, CATALANS: CATALUNYA.

El Govern de la Generalitat i els ajuntaments de Catalunya as- sistiran a l'acte. Totes les entitats catalanes d'America hi seran repre- sentades per l'A.C.d.A., l'Unió Catalanista i delegacions particulars.

noticiari

Definitivament el dia 6 al matí, quedaren reduïts els focus de facciosos que encara hi havia a Belchite. Ahir, a la nit (dia 5) pels vols de les nou, es lliuraren els facciosos que s'havien fortificat a la catedral, quan ja era imminent l'enderrocament de la torre damunt d'ells mateixos i no podien resistir més. Aquest matí a les 9, amb la rendició dels rebels que s'havien fet forts a l'Ajuntament, a la Comandancia Militar on tenien instal·lada una emissora, i a l'hospital, han quedat completament dominats, com hem dit, els reduectes de l'enemic. La bandera republicana oneja a tots els punts del poble. A l'Hospital, han estat trobats vuitanta ferits i hi havia instal·lats en aquest edifici, els corresponents serveis de metges i infermeres, dels quals s'han incautat les nostres forces. Aquest matí han estat evacuats aquests ferits, als nostres hospitals. S'han apresat gran nombre de facciosos. La guarnició en la seva majoria era de "falange", però hi havia també bastants elements de requetes. Gairabé tots, caigueren en la lluita. Es calcula que els morts soferts pels rebels són uns 1700. S'han recollit quatre peces d'artilleria, del 10'5 i del 7'5, dues de elles desmuntades per la nostra artilleria, diversos morters de distints calibres, extraordinària quantitat de fuselleria i municions alemanyes i un bon nombre de caretes antigues de marca italiana. Les brigades sanitàries treballen amb gran entusiasme per tal de donar sepultura als cadavers que es troben en la població, així com també als animals morts. També per la intendencia es procedeix a la recollida dels animals domèstics que volten escampats per la població. Fins avui han estat recollits dos mil caps de bestiar; també s'han recollit una gran quantitat de blat, farina, etz... Des de l'encerclament complet de Belchite, no pogué escapar cap element de la població civil o militar. Únicament aquest matí es tenia la impressió que el cap rebel Santapau, que havia substituït al tinent coronel Sanmartín, s'havia refugiat a la serra. S'han organitzat patrulles per tal de capturar-lo. Belchite està quasi completament destruït pels trenta-dos bombardeigs que, després d'ocupar pels lleials, efectua l'aviació facciosa que, a més intentà l'avituallament dels focus rebels llançant queviures que caigueren tots a les nostres línies. La línia d'atac lleial s'ha avançat uns vint quilòmetres sobre Belchite i es té notícia que les nostres avançades, han aconseguit en les últimes vint-i-quatre hores un avanç de quatre quilòmetres més. Ha estat capturat un capità de "Falange", el qual ha estat portat al edifici de la caserna general per a prendre-li declaració. Les nostres forces, seguint la humana actuació que han demostrat en tots els combats, han aconseguit salvar la vida-pesi als esforços en contra dels facciosos—a moltes dones i nens que aquells tenien presos. Això ens ha costat algunes baixes; però els braus defensors de la llibertat es donen per satisfets. No cal dir que la moral de les nostres tropes segueix essent elevadíssima. Segons referències d'un testimoni presencial, les operacions realitzades a les rodalies de Belchite, fins que es portà a terme l'assalt decisiu d'aquest reduect facciós, foren encaminades a tallar totes les comunicacions que donen la propietat de les voreres muntanyoses de Poyo, Legua, Ermita, El Hola, Laserna i La Carbonera. Des d'allí es donen els accessos a la població. Les quatre carreteres foren conquistades. El moviment de convergència vers el poble s'accelera durant el dissabte, que es prengueren les primeres cases. La lluita més forta en aquest atac inicial tingué lloc en un fortí que defensaven reclutes protegits per nombroses fileres de filferro espinat. Hi havia un centenar d'homes amb els seus oficials. Entre els soldats, n'hi havia molts que desitjaven passar-se als nostres rengles i a mitgdia del dissabte sembla que va sorgir un incident, i un caporal va invitar els soldats perquè deposessin les armes. Ho volgué impedir un oficial, però resultà mort. Aleshores el fortí, en passar-se a les nostres files els que el protegien, queda desguarnit. A -

quest fet ocorregué el diumenge. El dilluns, la batalla prengué gran intensitat. Els tancs evolucionaren cap a un pla més enllà del qual existien magnífiques trinxeres de ciment armat. L'artilleria les bombardejà eficaçment. El combat durà tota la nit. S'ordenà l'atac cap a la població i els tancs van obrir camí a la infanteria. Se'ls veia tirant a uns cent metres d'unes trinxeres de ciment armat. En tot el camp de combat, grans columnes de pols i foc. Belchite tot just es veia. Primer es va prendre la estació. Els tres mil homes que es calcula que defensaven Belchite lluitaven amb energia, puix que ells suposen que difícilment poden arribar-los reforços. Arriben més tard als nostres rengles molts soldats que assoliren desertar de l'enemic. Encara després de prendre aquests primers reductes i iniciada la lluita al poble, calgué lluitar alguns dies, millor dit, mantenir l'encerclament per tal de desgastar les forces de l'enemic i evitar baixes per la nostra part. Tal com s'esperava, el dia que ho ordenà el comandament, s'entrà als carrers de Belchite per diversos llocs, i l'enemic no tingué altra defensa que refugiar-se inútilment als edificis que ell creia més forts, però abandonant en la seva totalitat els carrers de la població. *--Diumenge 5.--El general cap de l'Exercit, amb el seu Estat Major, ha estat avui a Belchite i ha estat aclamat per les tropes. Segueix la recollida de material de guerra a Belchite. *--Dilluns 6.--Al sector de Mediana, l'enemic avança de sud a nord, i ocupà la posició de "El Campillo". S'han presentat als nostres rengles, 43 soldats evadits del camp rebel. Els petits focus rebels que subsistien en part del caseriu de Belchite, s'han extingit de manera completa. Durant el matí d'avui l'enemic només ha manifestat la seva activitat per bombardeigs sobre Mediana, sense que hagi variat en cap sentit la situació de la nostra primera línia. A última hora de la tarda han arribat al Quarter General, sis cents-seixanta dos presoners procedents de Belchite. El nombre total de presoners militars que s'han fet des del començament de les operacions, en aquests fronts passen de tres mil. *--Dimarts dia 7.--Durant el dia d'ahir, es portà a cap una operació per tal de desallotjar l'enemic, el qual s'havia filtrat al N.O. de Puebla de Alborton, i a última hora de la tarda foren conquistats tots els cims dels voltants de dit poble que estaven en poder de l'enemic. Altres forces pròpies iniciaren un moviment sobre el vèrtex Cillero. Ocuparen i fortificaren la línia de cotes 608, 562, i 561 de la Sotilla. Un esquadró nostre, va pendre per assalt les cotes 665, 653 i 660. Causa a l'enemic 30 baixes vistes, entre elles un alfares. A l'alt Aragó, les nostres forces s'aproparen a uns quatre-cents metres de la posició enemiga de Yebra de Basa, i obligaren a dispersar-se les forces que en ella realitzaven treballs de fortificació. Les nostres forces dedicaren la jornada d'ahir a Belchite a consolidar les noves posicions, a recollir material i a transportar presoners. Fins ara, s'han recollit vint-i-set metralladores, una bateria del 75, dues peces del 105, dos morters del 81, diversos de 50 i dos mil fusells. En el front de Terol, escassa activitat, manifestada per lleugers tiroteigs en alguns sectors. En un reconeixement sobre El Espolon de Fuente de la Artesa, hem recollit diversos milers de cartutxos, eines i altre material. *--Dimecres dia 8.--En el sector de Vitiel l'enemic ha hostilitzat les nostres línies; al de Zuera no ha canviat la situació pròpia i ens mantenim en les mateixes posicions. A l'alt Aragó, els facciosos han efectuat algunes desobertes i han estat tirotejats intensament per les nostres rengles. L'aviació enemiga ha bombardejat Fuendetodos. S'han passat als nostres rengles dotze soldats. Al sector de Llevant (Terol) lleugers tiroteigs. L'aviació enemiga ha bombardejat i metrellat les nostres posicions del sector de Buena. S'han presentat als nostres rengles un soldat.

Dilluns a les sis de la tarda es reuní el Consell de la Generalitat sota la presidència de Lluís Companys. El Consell acaba a les 10 de la nit. El Conseller de Governació, senyor Sbert, feu les següents manifestacions: El Consell ha conegut l'informe del conseller de Proveïments senyor Serra Fàpies que per encàrrec del Govern de la Generalitat a realitzat a València prop del Govern de la República. El resultat d'aquestes gestions, permetrà de moment, resoldre les necessitats més perem-

ptòries i enfrontar-nos amb les successives nés immediates, per la qual cosa serà necessari establir una continua relació que coordini les facultats del Govern de la Generalitat amb les que depenen dels organismes del Govern de la República, en mans dels quals estan les possibilitats de la importació i distribució dels articles bàsics que manquen a Catalunya. Cal tenir en compte les circumstàncies generals de l'economia del país i de la guerra en aquests moments en que és la primera i fonamental ocupació, a la qual tots hem de dedicar els nostres esforços. El Consell ha vist amb gust el zel que el conseller de Provelments ha posat en la seva comissió i espera que en el successiu podran resoldre's altres problemes plantejats. A continuació el Consell ha aprovat un decret, admetent la dimissió del Director general de Provelments senyor Bertran, i ha nomenat el senyor Mestres. En altres decrets, el Govern n'ha aprovat un reintegrant a la Universitat el règim de Patronat, les funcions del qual havien estat a mul.lades des del mes de setembre del any passat, i fins ara ha vingut exercint el Rector, en la qual data, el Govern de la Generalitat va creure que havia de disoldre's un Patronat en el qual figuraven elements sospicetes llavors i ara com els doctors Marañón i Américo Castro. A continuació el conseller de Governació ha informat àmpliament de la situació de la vida municipal i altres problemes relacionats amb l'Ordre Públic, en els quals com és sabut, el Govern de la Generalitat no té actualment les facultats de direcció dels serveis de Policia i Seguretat Interior. S'han aprovat també altres decrets, la relació dels quals es preparava per a donar a la premsa. *--A la sortida del Consell, el conseller de Provelments, senyor Serra Pamies, informa també dels assumptes del seu Departament com segueix: He exposat als companys de Govern, el resultat de les gestions oficials fetes a València en nom del Govern de la Generalitat sobre el problema global de Provelments el qual no es pot resoldre encara definitivament, puix que el Govern de València passa dificultats. De moment s'ha fet un esforç i puc citar per exemple que en lloc de 7000 tones de blat que havien d'arribar de València, ens en facilitaran 15000. També s'ha concedit un crèdit a la Generalitat de 18 o 20 milions de francs per adquirir articles de primera necessitat, com són mongetes, cigrons, llenties, bacallà i ous, o sigui, tot allò indispensable i que no sigui superflu a les necessitats elementals, i al mateix temps no veuren's obligats a consumir les reserves de plata de Vic, que cal estalviar per les necessitats futures. Una qüestió més important, és la solució donada a la qüestió de la intenció de l'Exercit de l'Est. Des d'aquest moment, l'Exercit de l'Est, serà proveït per l'Intendencia Central, i Catalunya haurà de suministrar únicament aquells productes naturals de la regió. Aquest problema produïa un desajustament i de moment amb línies generals es com un pedaç a la situació present, que el deixarà resolt per diversos mesos, mentre el Govern de València posa en pràctica un pla general, atenent que la política seguida fins ara en aquesta qüestió no era prou definida. És possible que passin encara alguns dies per resoldre-ho definitivament, tota vegada que hi ha en l'actualitat dificultats de transports, tant en ferrocarril com en carretera, que han prestat servei intens a l'ofensiva d'Aragó. Del ministeri d'Agricultura va sortir una comissió per tal de lliurar una partida de blat a Catalunya d'unes 20000 tones, i també depen del transports que aquest blat arribi immediatament a la nostra ciutat. De totes maneres en un termini d'un mes haurem atés al subministrement dels articles més indispensables. Per tota la setmana entrant, ens veurem precisats a rebaixar la ració de pa a Barcelona. Per no tornar al dia sí i al dia no, en lloc de 400 grams cada ciutadà serà racionat amb 200 grams de pa. Tinc de manats tres trens per a portar pa a Barcelona i resoldre amb uns dies i bona voluntat la situació. També anuncia la supressió dels restaurants de luxe, reduint-los al restaurant únic de dos plats a 3 50 pessetes. *--Continuen arribant a la nostra terra, refugiats del Nord de la Península. Una expedició de mil, ha estat repartida en les comarques gironines. Una altra de mil més, arribada a Lleida, ha estat repartida recollint-ne 500 els pobles del Segrià i 500 als de Les Garrigues.